

Spørsmål til selvpresentasjon av bispekandidater i Sør-Hålogaland

1. Gi en kort beskrivelse av deg selv.

Jeg er 56 år gammel, gift og har tre voksne barn. Født og oppvokst i Bodø. Bodøværing i 4. generasjon (minst). Har jobbet som kretssekretær (KFUK-KFUM), sjømannsprest, kapellan, sokneprest, studentprest og domprost. Mine interesser er musikk, skogsdrift og hytteliv/båtliv.

2. Hva er viktig i ditt trosliv og hva kjennetegner deg som teolog?

Det Jesus sa og gjorde er viktig i mitt trosliv. De evangelietekstene hvor Jesus beskriver forholdet vårt til seg selv og til Gud med uttrykk som vi kjenner fra relasjonen til vår egen familie er spesielt viktige. Det forteller meg hvordan jeg skal forstå min egen relasjon til Gud. Hvor våre jordiske røtter blir tydelig, og samtidig forstå at vi er Guds barn.

Teologien er for meg først og fremst fortolkningsarbeid. Hvor evangeliets budskap skal tolkes og «oversettes» til vår tid. For meg som teolog, og menneske, er det viktig hvordan vi åpner opp både kirke og budskapet på en slik måte at det blir tilgjengelig for våre medlemmer. Teologi handler om å følge i Jesu fotspor på en måte som gir mening i dag.

3. Hvilken ledererfaring har du og hvordan vil du karakterisere deg selv som leder?

Jeg har siste året vært domprost og fung. biskop. Tidligere har jeg både vært sokneprest og fungert lange perioder som stasjonssjef for den norske kirken i London.

Lengst er likevel den uformelle ledererfaringen. Det vil si at jeg har ledet et utall små og store prosjekter gjennom hele min tid som prest hvor det bl.a har vært viktig å løse konkrete oppgaver, og som har stilt krav til samhandling. Som studentprest var jeg en «velferdsgrunder», noe som bla. ledet til tiltak for studenter som siden har spredd seg til nasjonalt nivå. Siden jeg ikke hadde formell lederposisjon så måtte det ledes gjennom samarbeid, motivering, idéskaping, samtaler og oppmuntring. Det har gitt meg en dynamisk lederstil hvor mål og prosess er viktigere enn formalia og hierarkier.

Slik jeg ser det så er lederens oppgave å skape fremdrift, sammenheng og å holde fokus. Det er ikke noe som kan gjøres av en person alene, og min styrke og evne er å bidra til at den «menneskelige kapital» benyttes godt slik at vi når målet som et fellesskap.

Dette betyr for det første å være tydelig på mål, og deretter holde fokus på det som er viktig å få gjort. Jeg er god til å samarbeide, er lydhør ovenfor medarbeidere og mener at jeg kjenner igjen en god idé når jeg hører den. Jeg er god til å motivere og å skape fremdrift. Jeg er ikke redd for å skape litt fallhøyde, «den som intet våger intet vinner». Det å holde fokus er en underkjent lederoppgave. Min oppfatning er at mange medarbeidere etterspør dette. Arbeidshverdagen for medarbeiderne er ofte krevende, og da kan det innimellom være vanskelig å se hvorfor vi gjør det vi gjør. Da må det være en leder som er tydelig på hva som er kirkens oppgaver, og hva som skal til for at vi skal løse disse.

Jeg er også en strategisk leder. Jeg opplever at jeg er god til å forstå hvilke utfordringer vi står overfor og kan bidra til måter å løse dem på – både på kort og lang sikt.

Det er også viktig å trives på arbeid. Det skal være morsomt og givende. Det er også en leders ansvar å bidra til dette.

Samarbeid på tvers av profesjoner er også viktig. Derfor vil jeg være en kulturbygger som bidrar til at medarbeidere ser på samarbeid og samhandling som den naturlige arbeidsform.

4. Hvordan kan du i lederrollen som biskop være med å realisere Den norske kirkes visjon?

Først og fremst med å tolke visjonen om til konkrete målsettinger som igjen springer ut av det vi ser av konkrete utfordringer.

Det er for lite sammenheng mellom de ulike nivåene i kirken. Det er lang avstand fra det som skjer hos de ansatte i kirkerådet, til medarbeidere over det ganske land. Det er derfor en leders oppgave å skape sammenheng mellom de ulike leddene. Både for at vi skal fremstå som en kirke, men også for at vi på den måten får utnyttet de ressurser som produseres sentralt på en god måte.

Det er viktig å holde fokus på visjonen og den norske kirkes strategi. Visjon, strategi, mål og lokale handlingsplaner må stemme overens. Det betyr igjen at biskopen må formidle retning gjennom sine proster. Og at dette er tema på visitaser.

5. Hva ser du som hovedutfordringer og muligheter i Den norske kirke i tiden framover, og særlig i forhold til Sør-Hålogaland som folkekirke-bispedømme?

Den mest åpenbare utfordringen er at vi stadig får dårligere tall på mange av våre viktigste parameter. Dåpstall, konfirmasjonstall og oppslutning på gudstjenester peker nedover. Dette er ikke noe vi kan vente med å ta på alvor. Kirken har ventet for lenge med å ha fokus på hva det vil si å være kirke. Organisering, indrekirkelige debatter og en individualisert arbeidskultur har bidratt til at kirken har vært introvert, tilsynelatende seg selv nok – og usynlig for flertallet av våre medlemmer og samfunnet for øvrig. Dette er på samme tid et stort mulighetsrom. Ved å gjøre strukturelle endringer og holde fokus på hva som er viktig for oss som kirke, så er jeg av den oppfatning at kirken igjen kan være aktuell. Dog på andre premisser enn tidligere. Kirken har nå en historisk

sjanse til å være en Fugl Fønix, men da må vi ha et betydelig fokus på det vi faktisk skal gjøre og hvorfor vi gjør det.

Dette er i høyeste grad aktuelt for Sør-Hålogaland bispedømme fordi det er nettopp på ulike «folkekirkeparameter» vi ser at det er nedgang. Vi må være proaktive, konkrete og vise gjennomføringskraft. Når vi kaller oss «folkekirkebispedømme» så må vi være så ærlige å si at det ikke nødvendigvis er slik på grunn av klar strategi fra ledelsen i bispedømmet, men heller er et resultat av vår forhistorie og sterke lokale tradisjoner. Nå, derimot, er det viktig med en klar strategi som er i forkant av forventet utvikling. Viktige områder er: kommunikasjon med medlemmene, flere fellesløsninger mellom menigheter og fellesråd, nyorientering på trosopplæringen og særlig utvikling i arbeidet for konfirmanter. Vektlegging av kontinuerlig arbeid for alle aldersgrupper. Strukturelle grep rundt den gudstjenestefeirende forsamling (nytt tidspunkt, kulturuttrykk mm). Vektlegging av kompetanse for medarbeidere og fokus på kirkens oppgaver.

Vi er også en medlemskirke. Det betyr at vi må ha kontakt med medlemmene våre. Vi må ha planer og strategier som innbefatter at våre medlemmer er informert og at de har lav terskel for å kommunisere tilbake med kirken sin. Så kan vi diskutere om det er forskjell på folkekirke / medlemskirke. Slik jeg ser det så oppleves det mer forpliktende å snakke om medlemskirke – å være medlem gir også rettigheter.

6. Hva vil du særlig legge vekt på i tjenesten som biskop og hva er kjernen i din forkynnelse?

Se andre svar på vektlegging i biskopens tjeneste.

I min forkynnelse er jeg opptatt av at mennesker skal identifisere seg som Guds barn. At troen er relasjonell og at det er håp. Jesu ord og gjerning er utgangspunktet for både min antropologi og teologi. Dette er viktig for meg å formidle i min forkynnelse. Mennesker oppreises av Gud – først og fremst for å virkeliggjøre potensialet de har.

7. Hva tenker du kan bli spesielt utfordrende for deg i rollen som biskop?

Det mest utfordrende er nok at tiden ikke strekker til for å gjøre alt man ønsker. Ellers er det utfordrende med det lange bispedømmet, og at derfor kan bli «strek i laget». Rekruttering er utfordrende, men det er det mulig å gjøre noe med. Så vil det alltid være noen utfordrende enkeltsaker av ulik karakter.

8. Hva kan du med din kompetanse tilføre Sør-Hålogaland bispedømme og bispekollegiet?

Som studentprest har jeg jobbet i kirkens randsone og fått mye og god trening i å være kirkens representant «der ute». Jeg tar med meg et «utenfor-blikk», som jeg tror kan være nyttig. Jeg er best på å forvalte det menneskelige bidrag. Jeg har god samarbeidskompetanse. og har erfart hvordan samarbeid bringer oss betydelig lenger enn å forsøke å gjøre alt på egenhånd.

Jeg er god på gjennomføring. Det tror jeg er særlig viktig i den situasjonen kirken er i nå.

9. Hvordan vil du være samlende og ivareta mangfoldet i bispedømmet?

Jeg vil være samlende på den måten at jeg vil ha utstrakt kontakt med bispedømmet og med våre ansatte. Jeg vil sette i gang tiltak som sikrer at vi har god kommunikasjon med, og informasjon til, alle råd og ansatte. Jeg vil holde fokus på kirkens strategi. Jeg vil ta aktivt del i utviklingen av trosopplæringen og gudstjenesteliv.

Jeg vil ivareta mangfoldet med å se til at alle tar universell utforming på alvor. At ulike kulturuttrykk finner en naturlig plass i kirken, og at ulike aldersgrupper og ulike etnisiteter kjenner kirken som sitt hjem på tross av ulike kulturer. Der kirker ligger nært hverandre så vil jeg som biskop ta initiativ til en diskusjon om ulik profil på de forskjellige kirkene.

10. Hva motiverer deg til å gå inn i tjenesten som biskop?

Det som motiverer meg er at kirken er i utvikling. Samtidig opplever jeg at det er mange som etterspør kirken, og som har forventninger til kirken. Det gjør at vi har en historisk sjanse til å gjøre en forskjell og at mennesker vil kjenne mening og oppreisning i møte med evangeliet. Dagens samfunn skriker etter meningsfulle fellesskap, vi ser at barn og unge sliter med psykiske plager og symptomer, vi ser voksne som leter etter mening. Her har vi mye å bidra med. Vi kan gi håp, vi kan formidle mening og vi kan bidra til åpne fellesskap.

All kirkelig tjeneste må ha sitt utgangspunkt i det diakonale (noe som var mer selvsagt i kirkens tidlige liv). Det betyr at vi har en særlig forpliktelse ovenfor dem som har utfordringer. Det betyr at hvorvidt vi klarer å bidra positivt til menneskers livsvilkår også blir en målestokk til hvorvidt vi lykkes med det vi ønsker å gjøre.

11. Hva er ditt forhold til samisk språk og kultur?

Jeg er 1/16-dels samisk, men det samiske har på ingen måte vært fremtredende i min bevissthet. Jeg har lært meg å si enkelte liturgiske ledd på lulesamisk, men håper å kunne utvikle språket videre. Jeg setter pris på samiske kulturuttrykk, men har likevel ikke et sterkt personlig forhold til det.

Jeg er opptatt av at det vi gjør i kirken ikke skal være, eller oppfattes som, noe vi gjør som en «betsøvelse» for tidligere tiders overgrep. Språkmarkører i kirken er en fin symbolhandling, men er ikke et fullgodt lulesamisk tilbud. Jeg vil som biskop ta initiativ til, og være med på, å drøfte opprettelsen av egen lulesamisk kategorialmenighet. Slik jeg ser det så er det beste muligheten for å få gi et fullgodt tilbud til den lulesamiske befolkningen. På den måten vil flere av områdene med stor lulesamisk befolkning få tilbud på dåp, vigsel, gravferd og gudstjenester på sitt eget språk. I tillegg vil jeg sørge for at det i områder som i dag ikke har tilbud om gudstjenester på samisk får det, minst 1–2 ganger pr. år. I biskopens kirke skal det være slike minst 2 ganger pr. år.